

IN DEN OBSERVATIEPOST.

DOOR

CONRAD VAN DE LIEDE.

Contrôlepost No. 4.

Ik werd door eenig gestommel wakker.

„Ben jij daar, Pieterse?” bromde ik in mijn dommel, van achter de zwaar-
linnen gordijnen, die in de mij toegewezen hoofdofficierstent, een hokje af-
scheiden, waar mijn krib staat, en die nu door de frisch binnenstreamende
lucht op- en neerbollen.

„Ja, meneer.”

„Hoe laat is het?”

„Half vijf, meneer.”

„Wat voor weer?”

„Mirakel veel mist, meneer, maar anders goed.”

„Zet dan de heele boel maar open. Om vijf uur me roepen, en elk kwartier
terugkomen.”

„Jawel, meneer.”

Ik dommelde weer in, na dit korte gesprek met mijn oppasser, dat, wat
hoofdinhoud aangaat, zoo ongeveer elken morgen gedurende den kamptijd
gevoerd werd.